

Зах. Стояновъ, I, 500). Като водител на движението, отреждатъ му революционния пунктъ *Старо Нозо-Село*. Съ избухването на възстанието, въ което *Икономовъ*, като войвода на възстанниците въ повѣрения му центъръ, е проявилъ казената практика на своя революционенъ духъ, казания центъръ ведно съ други 35 села въ Пловдивско е билъ разсипанъ отъ основи. (Ср. за *Staronovoselo* въ кореспонденциитѣ до английския вѣстникъ *Daily News*, June 23, 1876). *Икономовъ* край пламъци и потоци отъ кръвъ сполучва да се промъкне къмъ Стара-планина и слѣдъ голѣми одисеи изъ пжтя стига въ Търновско, но не за дълго. Заобиколенъ отъ турски потери въ една тѣснина, за да не падне живъ въ ржцѣтѣ имъ, той се хвърля въ Бѣленската рѣка и погива (Ср. *Зах. Стояновъ*, III, 207, 211, 212, 214).¹⁾

Подробности за дѣйността на *Икономовъ* въ Копривщица, Стрѣлча, Старо-Ново-село и т. н. се намиратъ у Д. Страшимировъ: *Ист. на апр. възстанизъ*, т. III, 124, 155, 161—162. Отърванъ отъ турскитѣ ножове слѣдъ разгрома, *Икономовъ* начело на десетина четници, по посока Клисура-Тетевенъ, се упжтва къмъ Троянския мѣнастиръ (на 6-и май), отдѣто пъкъ — къмъ Габровския балканъ. Между 7-и и 10-и май, при снѣжни студени дни и нощи, тѣ прѣкарвали близо до Троянския мѣнастиръ, въ осамотена колиба. На 11-и май се отправили за Марагидикъ, а на 13-и стигнали въ махалата Тодорчета, Габровско. При слуха, че габровското възстание е сломено, а виновниците му изловени, тѣ рѣшили да се упжтатъ къмъ Свищовъ и отъ тамъ въ Ромжния. 14 май прѣкарвали скрити въ едни камѣнаци надъ махалата Руевци, а 15-и — въ горичката на Трънченската община. Слѣдъ скитане изъ околнитѣ градини и лозя, прѣзъ Козирогската община се отзовали до Адъмово, дѣто прѣминали Янтра. Вече на 20-и май били въ Търновскитѣ лозя и влѣзли прѣзъ нощта въ Търновския боазъ. Близо до Прѣображенския мѣнастиръ, въ чиято гора прѣкарвали 21-и май. Воловъ и *Икономовъ* прѣдложили де се раздѣлятъ на три групи, та по-лесно да се спасятъ. Въ първата група влѣзли *Икономовъ*, Воловъ и Стоянъ Ангеловъ (отъ Т.-Пазарджикъ). Тѣ потеглили по боаза и стигнали до село Тръмбешъ, дѣто се крили день-два около една воденица, а послѣ потеглили къмъ Бѣла. Тукъ като седѣли подъ едно дърво, съзрѣлъ ги турчинъ — пждаръ, отъ когото поискали тютюнъ и му заржчали да не казва. Турчинътъ, обаче, съобщилъ въ Бѣла. За да се спасятъ отъ тукашната потеря, която вече ги подгонила, тѣ се нахвърлили въ Янтра, за да я прѣплуватъ. Въ смущението си тѣ се от-

¹⁾ Споредъ *Димитровъ* (II, 415), заедно съ *Икономовъ* при Бѣла сж били и възстанниците Воловъ и Ангеловъ на 22-и май. Издадени били отъ пждаря Омеръ. *Икономовъ* е носѣлъ чифте прѣзъ рамото си и свито въ наущата си знаме.